Dosar nr. 4-2848/2023
4-23115537-12-4-09082023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

28 februarie 2024 **mun. Chișinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul: Liliana Cușcă
Grefierul: Doina Donos

Cu participarea:
Apărătorului Victoria Burduja
în absența:
Făptuitorului Ion Țopa
Victimei *****
Agentului constatator al IP Ciocana a DP mun. Chișinău Vitalie Șaptefrați
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională inițiată în privința lui Țopa Ion *****, născut la *****, IDNP *****, originar din ***** și înregistrat la domiciliu în *****, pe ***** *pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional*,

c o n s t a t ă:

1. Făptuitorul Țopa Ion, la data de 15 iulie 2023, la ora 23 și 22 min., aflându-se la domiciliu pe **********, a comis acțiuni violente în privința unui membru de familie și anume a agresat-o fizic pe soția *****, căreia i-a provocat conform raportului de constatare medico-legală nr. 202302P1630 din 17 iulie 2023 vătămare corporală neînsemnată.

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 78[1] din Codul contravențional potrivit căruia constituie contravenție *maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale*.

2. Totodată, cauza contravențională și materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 058899 din 01 august 2023, au fost expediate în instanța de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), cu propunerea de aplicare a sancțiunii cu muncă neremunerată, cauza fiind distribuită ulterior judecătorului Liliana Cușcă conform fișei de repartizare aleatorie, la data de 09 august 2023, la ora 15 și 14 min. (f.d.1).

3. În şedinţă de judecată, *făptuitorul Ţopa Ion*, fiind citat legal la adresa indicată de ultimul personal drept domiciliu, despre data, ora şi locul examinării cauzei contravenţionale, prin citaţie scrisă, care a fost restituită cu menţiunea *„nereclamat”*, nu s-a prezentat în faţa instanţei, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa sau amânarea cercetării sale, manifestând aşadar un vădit dezinteres în examinarea propriei cauze, însă totodată a fost reprezentat de un apărător desemnat de către oficiul teritorial al CNAJGS.

4. La fel, în şedinţă de judecată, *victima ******, fiind citată legal la adresa indicată de ultima personal drept domiciliu, despre data, ora şi locul examinării cauzei contravenţionale, prin citaţie scrisă, care a fost restituită cu menţiunea *„nereclamat”*, de asemenea nu s-a prezentat în faţa instanţei, nu a comunicat motivele neprezentării şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa sau amânarea cercetării sale, manifestând aşadar un vădit dezinteres în examinarea propriei cauze.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a făptuitorului Ţopa Ion şi a victimei *****, iar astfel, prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestora, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre.

5. În şedinţa de judecată, *agentul constatator din cadrul IP Ciocana al DP mun. Chişinău, Vitalie Şaptefraţi*, fiind citat despre locul, data şi ora examinării cauzei contravenţionale, prin metodă electronică la adresa de e-mail indicată în scrisoarea de însoţire a cauzei contravenţionale ips_ciocana@igp.gov.md, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale, însă a expediat o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa şi o referinţă prin care susţine legalitatea procesului - verbal cu privire la contravenţie întocmit, iar în acest context, instanţa de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, întrucât agentul constatator nu s-a prezentat nemotivat în şedinţele de judecată, fiind înştiinţat cu certitudine, iar careva erori tehnice în procesul expedierii citaţiei nu au fost semnalizate, această modalitate fiind acceptată de toate părţile în proces.

Din aceste considerente, instanţa de judecată consideră că a luat toate măsurile necesare pentru citarea legală a agentului constatator, iar astfel prin prisma art. 455 alin. (2) din Codul contravenţional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare a sa privind examinarea cauzei, despre care ultimul a cunoscut în prealabil.

De asemenea, instanţa mai precizează că în partea ce ţine de citarea tuturor participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*Diaz Ochoa împotriva Spaniei*, 22 iunie 2006, § 48, şi *S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României*, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanţele

trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei*, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanţii în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar agentul constatator, victima şi inclusiv făptuitorul nu s-au mai prezentat în instanţa de judecată, în pofida înştiinţării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, având inclusiv posibilitatea de a se interesa despre desfăşurarea cauzei expediate spre examinare în instanţa de judecată, informaţie care poate fi accesată şi din portalul oficial al instanţelor de judecată www.jc.instante.justice.md, cunoscut şi accesibil publicului.

În alt context, *apărătorul Victoria Burduja*, care acţionează în interesele lui Ţopa Ion în temeiul Deciziei CNAJGS din 31 octombrie 2023 şi a mandatului avocaţial nr. MA 2024156 din 18 decembrie 2023, în şedinţă de judecată a pledat pentru încetarea procesului contravenţional din lipsa faptei contravenţiei, opinând că la materialele cauzei se atestă cererea semnată de către victima ***** prin care aceasta solicită împăcarea cu făptuitorul pe motivul că nu are pretenţii, precizând inclusiv că la cauza contravenţională lipsesc probe pertinente prin care s-ar constata că într-adevăr a fost săvârşită o faptă contravenţională împotriva victimei, fapt care exclude şi răspunderea contravenţională a lui Ţopa Ion.

6. *Verificând procesul-verbal cu privire la contravenţie sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu menţiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată reţine următoarele.*

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 058899 din 01 august 2023 încheiat de către agentul constatator din cadrul IP Ciocana al DP *****, Vitalie Şaptefraţi, în acţiunile făptuitorului Ţopa Ion s-a reţinut săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul contravenţional, pe faptul comiterii acţiunilor violente în privinţa soţiei sale *****, ignorând astfel prevederile Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Concomitent, potrivit alin. (4) al art. 440 din acelaşi cod, procesul contravenţional se porneşte numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul contravenţiilor prevăzute la art. 69, 104–107 şi conform art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 78^1–78^2, se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţie se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

În asemenea situaţie, întru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 058899 din 01 august 2023, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Aşadar, instanţa de judecată reţine că, procesul verbal a fost întocmit şi perfectat în prezenţa făptuitorului, cu specificarea drepturilor şi obligaţiilor ale prevăzute de art. 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional, precum şi decizia de remitere pentru examinare conform competenţei, cu probele acumulate, precum şi confirmarea prin semnătură a

înmânării copiei procesului-verbal cu privire la contravenţie şi a faptului recunoaşterii vinovăţiei în rubricile corespunzătoare, fără a consemna anumite obiecţii.

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor inclusiv cu ocazia citării sale legale în şedinţă de judecată.

În concordanţă cu cele expuse, instanţa precizează că dreptul la apărare nu este unul absolut şi în fiecare caz trebuie să se stabilească dacă, în lumina ansamblului procedurii, restricţia în cauză a privat inculpatul de un proces echitabil [*John Murray împotriva Regatului Unit (MC)*, § 63; *Brennan împotriva Regatului Unit*, § 45], iar în cazul în care acestuia i-au fost asigurate aceste garanţii până la examinarea cauzei în fond, în faţa unui tribunal, instanţa consideră că nu i-au fost aduse repercusiuni grave în drepturile esenţiale ale lui Ţopa Ion.

Subsecvent, din cercetarea actului menţionat, instanţa constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conţinutul actului fapta contravenţională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale şi să prevadă, în mod rezonabil, în funcţie de circumstanţele cauzei, consecinţele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

În acelaşi context, instanţa reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenţie, în sensul art. 442 Cod Contravenţional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenţie este necesar de a fi descrisă fapta, în aşa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

În alt aspect, instanţa nu poate reţine incidenţa împăcării victimei cu făptuitorul la caz, deoarece legea nu stabileşte un asemenea remediu procesual şi va respinge această propunere ca nefondată, însă urmează a fi luată în considerare nemijlocit cu ocazia individualizării eventuale a pedepsei aplicabile lui Ţopa Ion.

Or, conform art. 29 din Codul contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează în cazul împăcării victimei cu făptuitorul în contravenţiile prevăzute la art. 69, 78, art. 96 alin. (1) lit. a) şi alin. (3), art. 97, art. 97^1 alin. (1), art. 97^2–105, art. 242 alin.(1),

împăcarea fiind personală, iar pentru persoanele lipsite de capacitate de exerciţiu, împăcarea se face de reprezentanţii lor legali şi persoanele cu capacitate de exerciţiu limitată se pot împăca cu încuviinţarea reprezentanţilor lor legali, astfel încât pentru contravenţia prevăzută de art. 78^1 din acelaşi cod, nu este posibilă împăcarea părţilor.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul. (cauza *Bosoni împotriva Franţei*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanţa remarcă că făptuitorul Ţopa Ion este învinuit de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul contravenţional, iar cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravenţional, instanţa de judecată reţine că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional: - *procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 058899 din 01 august 2023* (f.d.4); - *informaţie nr. 8994 din 15 iulie 2023*, prin care s-a consemnat sesizarea lui Stiopa Svetlana privind existenţa unei persoane agresive în ***** (f.d.5); - *proces verbal de consemnare a plângerii din 15 iulie 2023* prin care a fost preluată plângerea lui ***** care solicită tragerea la răspundere a soţului Ţopa Ion, ultimul care la aceeaşi dată, în prezenţa copiilor lor, a lovit-o cu pumnii şi picioarele în regiunea capului şi corpului, dar totodată a numit-o şi cu cuvinte necenzurate (f.d.6); - *proces verbal de constatare din 15 iulie 2023*, prin care ***** reiterează circumstanţele de fapt expuse în plângerea sa (f.d.7); - *proces verbal de constatare din 16 iulie 2023*, prin care Ţopa Ion refuză să ofere explicaţie pe motivul aflării în stare de ebrietate (f.d.8); - *proces-verbal de constatare din 18 iulie 2023*, prin care Ţopa Ion recunoaşte comiterea faptelor, motivând că au avut un conflict cu soţia, care l-a lovit, iar el fiind în stare de ebrietate, i-a aplicat câteva lovituri cu palmele peste diferite părţi ale corpului (f.d.9); - *raport din 15 iulie 2023*, prin care au fost consemnate informaţiile obţinute de angajaţii BPRO a DP ***** solicitaţi la faţa locului conform apelului „112" (f.d.10); - *îndreptare* pentru efectuarea examinării medicale a lui ***** (f.d.11); - *raport de constatare medico-legală nr. 202302P1630 din 17 iulie 2023*, prin care s-a consemnat faptul că la examinarea medicală a lui ***** s-au stabilit echimoză la nivelul feţei, a cotului stâng şi la nivelul coapsei drepte cauzate în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d.12-13); - *copia buletinului de identitate* a victimei ***** (f.d.14); - *Extras din registrul de Stat al Populaţiei în privinţa lui Ţopa Ion*, din care denotă că este căsătorit cu victima ***** şi au împreună 2 copii minori, născuţi în 2016 şi respectiv în anul 2018 (f.d.15); - *cerere din 21 iulie 2023* prin care ***** solicită încetarea examinării cazului dat, deoarece nu are pretenţii faţă de soţul Ţopa Ion, cu care s-a împăcat şi nu doreşte să-i fie aplicată ordonanţă de protecţie sau să se judece (f.d.17).

Instanţa statuează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravenţional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenţionale, instanţa a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat procesul-verbal cu privire la contravenţie, prin care a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravenţională, adică *„după propriile sale simţuri”*, în argumentarea căruia acumulat suficiente probe care susţin acuzaţiile formulate, inclusiv în mod decisiv.

Respectiv, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, la acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franţei,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

Instanţa de judecată precizează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite şi subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator din cadrul IP Ciocana al DP mun. Chişinău, Vitalie Şaptefraţi nu a pus în exclusivitate doar procesul-verbal cu privire la contravenţie, dar a argumentat prin probe pertinente, susţinute prin declaraţiile inclusiv ale făptuitorului, dar şi ale victimei în faţa agentului constatator, care au relatat şi au confirmat identic fapta manifestată prin lovirea lui ***** de către Ţopa Ion, ultimul care a semnat inclusiv pentru recunoaşterea vinei în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi nu a prezentat obiecţii faţă de învinuirile aduse în cadrul audierii sale.

În acest context, instanţa relevă că din poziţia angajaţilor poliţiei, intervenţia cărora a fost solicitată, cât şi din declaraţiile victimei, se afirmă în detaliu despre faptul că făptuitorul a numit-o pe ultima cu cuvinte necenzurate şi a lovit-o de câteva ori, ce confirmă indiscutabil comiterea faptei aplicării violenţei faţă de *****, care este un membru de familie, reieşind din informaţia administrată.

Aşadar, în coroborare cu declaraţiile martorului şi ale făptuitorului, instanţa reţine că din raportul privind înregistrarea cazului, semnat de angajatul poliţiei sosit la faţa locului, se confirmă existenţa unui conflict şi anume se indică la acţiunile agresive ale unei persoane de la domiciliul făptuitorului, care a şi fost stabilit ulterior ca fiind anume Ţopa Ion.

De altfel, consecutivitatea evenimentelor se mai confirmă prin concluziile specialistului medico-legal, care a stabilit prin raportul de constatare medico-legală multiple echimoze la nivelul feţei şi corpului victimei, cauzate în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, întrunind astfel semnele obiective ale faptei prejudiciabile incriminate conform art. 78^1 din Codul contravenţional, iar circumstanţele indicate coroborează integral cu relatările persoanelor audiate şi evenimentele descrise în îndreptarea pentru efectuarea examinării medicale a victimei *****.

Astfel instanţa statuează că norma prevăzută la art. 78^1 din Codul contravenţional stipulează cert şi previzibil urmările prejudiciabile existente sub forma vătămării neînsemnate a integrităţii corporale, care la caz s-au confirmat, ce denotă autenticitatea şi certitudinea faptei prejudiciabile incriminate.

La caz, instanţa de judecată mai reţine că, *obiectul juridic principal* al contravenţiei de violenţă în familie îl reprezintă relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială, iar obiectul juridic secundar îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală.

Obiectul material al contravenţiei de la art. 78[1] din Codul contravenţional îl constituie corpul persoanei, iar *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acţiuni violente; 2) *urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrităţii corporale*; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

Astfel, pentru a fi calificată potrivit normei de la art. 78[1] din Codul contravenţional, fapta trebuie să întrunească cumulativ semnele componenţei de contravenţie cum sunt: maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care *au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale*, iar la dosarul contravenţional, au fost anexate probe evidente, în baza cărora a fost posibil de stabilit urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrităţii corporale şi existenţa faptei contravenţiei.

De asemenea, instanţa statuează cu privire la respectarea vieţii private, că Curtea Europeană într-adevăr a menţionat că, în diferite contexte, acest concept include integritatea fizică şi psihologică a unei persoane, iar în acest sens, Curtea a precizat în jurisprudenţa sa că obligaţiile pozitive impuse autorităţilor în baza articolului 8, privit separat sau coroborat cu articolul 3, includ şi obligaţia de a adopta şi de a aplica un cadru legal corespunzător care să asigure protecţia efectivă împotriva actelor de violenţă comise de către persoanele fizice (a se vedea *Osman împotriva Regatului Unit*, 28 octombrie 2008, §§ 128-130, *Đorđević împotriva Croaţiei*, 24 iulie 2012, §§ 141-143; *M.G. v. Turcia*, 22 martie 2016, §§ 77, 78).

În acest context, eşecul statului de a-şi onora obligaţiile substanţiale poate conduce implicit la nerespectarea obligaţiilor procedurale pozitive de a investiga efectiv şi de a-i pedepsi pe cei vinovaţi de comiterea unor acte de violenţă (a se vedea cauza *M.C. împotriva Bulgariei*, 04 decembrie 2003, în care Curtea Europeană a combinat chestiunile de substanţă cu cele de procedură, dată fiind interdependenţa lor şi a reţinut că statul reclamat a eşuat să-şi onoreze obligaţia procedurală din cauza unei probleme substanţiale).

Instanţa mai notează că potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, prin *violenţă în familie* se înţeleg acte de *violenţă fizică*, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, *comise de către un membru de familie* în privinţa *altui membru al aceleiaşi familii*, prin care *s-a cauzat victimei prejudiciu material* sau moral, iar prin *violenţă fizică* se înţelege *vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii* prin *lovire*, *îmbrâncire*, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Astfel, probele apreciate fiecare în parte şi pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc comiterea evidentă a contravenţiei imputate făptuitorului, care se încadrează în limitele elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute la art. 78[1] a Codului contravenţional.

Instanţa mai reflectă că, petiţionarului i s-a acordat în mod efectiv posibilitatea de a propune orice probe ar fi considerat necesare în combaterea celor reţinute de agentul constatator şi de a prezenta argumentele în apărare, în cadrul unei proceduri contradictorii, neglijată de acesta, iar în această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar şi apreciate de instanţă în coroborare

cu declaraţiile participanţilor şi prin urmare instanţa reţine că întocmirea procesului-verbal este una temeinică.

Pe lângă aceasta, instanţa nu a determinat nici alte circumstanţe prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătura răspunderea contravenţională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravenţional în privinţa lui Ţopa Ion pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul contravenţional a fost expediat în instanţa de judecată pentru examinare în fond, cu recomandarea agentului cu privire la sancţiunea aplicabilă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, însă în şedinţă de judecată, făptuitorul nu s-a prezentat pentru a se expune în privinţa pedepsei.

Aşadar, potrivit art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului.

Sub aspectul individualizării pedepsei, instanţa de judecată precizează că, aceasta va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravenţional şi în limitele stabilite de art. 78^1 din Codul contravenţional, or în conformitate cu art. 22 din Constituţia RM, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

Instanţa de judecată mai evidenţiază că orice sancţiune juridică, inclusiv cea contravenţională, nu reprezintă un scop în sine**,** ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancţiunea maximă, or sancţiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. 78^1, pentru care *acordul persoanei nu este necesar*.

În baza celor enunţate *supra*, având în vedere circumstanţele cauzei, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Ţopa Ion, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul contravenţional şi îi va aplica făptuitorului Ţopa Ion o sancţiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum minim de 40 de ore.

Tot la capitolul individualizării pedepsei, instanţa mai motivează prin prisma prevederilor art. 42 alin. (2) şi lipsa altor condiţii stipulate de art. 43 din Codul contravenţional şi anume absenţa unor dovezi că făptuitorul a mai fost sancţionat contravenţional sau penal şi lipsa unor obiecţii din partea victimei, care personal invocă lipsa unor pretenţii, precum şi recunoaştea consecventă a vinei de către Ţopa Ion, motiv pentru care instanţa va aplica pedeapsa într-un cuantum minim şi doar cu muncă neremunerată în folosul comunităţii, or respectiv nu mai consideră drept pertinentă recurgerea la o sancţiune mai gravă, precum arestul contravenţional, dar în acelaşi timp instanţa nu urmăreşte agravarea situaţiei părţilor la caz, îndeosebi a copiilor minori aflaţi la întreţinerea făptuitorului.

În alt context, prin prisma art. 41 alin. (3) din Codul contravenţional, la stabilirea sancţiunii muncii neremunerate în folosul comunităţii, pentru săvârşirea contravenţiei prevăzute la art. 78^1 din Codul contravenţional, instanţa de judecată îl va obliga pe Ţopa Ion să participe la programe probaţionale în modul prevăzut de lege, având ca scop exclusiv reducerea în viitor a altor riscuri de recidivă din partea făptuitorului, or rolul programelor probaţionale este unul de integrare în societate a persoanelor condamnate pentru un delict penal comis, precum şi a înţelege caracterul ilicit al acţiunilor sale, pentru a nu le mai admite în viitor.

7. În baza celor prezentate şi având în vedere prevederile articolelor 41, 395 alin. (1) pct. 1) lit. c), 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaşte vinovat Ţopa Ion *****, născut la ***** în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 78^1 din Codul contravenţional şi i se aplică o sancţiune cu muncă neremunerată în folosul comunităţii în cuantum de 40 (patruzeci) de ore.

În conformitate cu art. 41 alin. (3) din Codul contravenţional, se obligă Ţopa Ion să frecventeze programele probaţionale pentru reducerea agresivităţii, stabilite de către consilierul de probaţiune.

Controlul asupra comportării şi executării de către Ţopa Ion a pedepsei stabilite prin prezenta hotărâre, se pune în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Liliana CUŞCĂ**